

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

angielski

językowej [en](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Swipe to change

Dyrektywa w sprawie umów timeshare (2008/122)

Rynek produktów timeshare przekształcił się, a wraz z tą zmianą pojawiły się nowe produkty wakacyjne, których nie obejmują dotychczasowe przepisy. Niniejsza dyrektywa aktualizuje i doprecyzowuje przepisy na rzecz ochrony konsumenta oraz przyczynia się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

AKT

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady [2008/122/WE](#) z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów umów timeshare, umów o długoterminowe produkty wakacyjne, umów odsprzedaży oraz wymiany

STRESZCZENIE

Rynek produktów timeshare przekształcił się, a wraz z tą zmianą pojawiły się nowe produkty wakacyjne, których nie obejmują dotychczasowe przepisy. Niniejsza dyrektywa aktualizuje i doprecyzowuje przepisy na rzecz ochrony konsumenta oraz przyczynia się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

JAKIE SĄ CELE NINIEJSZEJ DYREKTYWY?

Niniejsza dyrektywa zapewnia wzmocnioną ochronę konsumenta, gdyż obejmuje umowy sprzedaży produktów timeshare* i długoterminowych produktów wakacyjnych*. Ma ona również zastosowanie do umów dotyczących odsprzedaży* oraz wymiany* produktów timeshare i długoterminowych produktów wakacyjnych. Dokument ten ustanawia przepisy w zakresie reklamy, informacji udzielanych przed zawarciem umowy i umownych, prawa do odstąpienia oraz zakazu wpłacania zaliczki w okresie odstąpienia od umowy.

KLUCZOWE ZAGADNIENIA

Przejrzystość informacji

W odpowiednim czasie, zanim konsument zostanie związany umową, przedsiębiorca w sposób jasny i zrozumiały dostarcza, nieodpłatnie, konsumentowi dokładne i wystarczające informacje, które udzielane są w języku urzędowym kraju obywatelskiego konsumenta.

Formularz powinien zawierać szczególnie informacje o produkcie (w przypadku umów timeshare, umów o długoterminowe produkty wakacyjne lub umów wymiany) lub usłudze (w przypadku umów odsprzedaży), a także informacje o prawach konsumenta i wszelkich kosztach. Musi zawierać oświadczenie o możliwości odstąpienia od umowy oraz informacje o warunkach, na jakich można tego dokonać. Informacje te stanowią integralną część umowy.

Każda reklama powinna zawierać informację o tym, gdzie można dostać pisemną informację o ofercie. W przypadku akcji sprzedaży:

zaproszenie powinno jasno przedstawiać handlowy cel i charakter akcji,

pakiet informacyjny dostępny jest dla konsumenta przez cały czas trwania akcji,

timeshare ani długoterminowy produkt wakacyjny nie są wprowadzane na rynek jako inwestycja.

Prawo do odstąpienia

Przed zawarciem umowy, przedsiębiorca musi wyraźnie zwrócić uwagę konsumenta na prawo do odstąpienia od umowy, na długość terminu do odstąpienia od umowy, oraz na zakaz płacenia zaliczek. Te postanowienia umowy podpisywane są oddzielnie. Umowa zawiera oddzielny standardowy formularz odstąpienia od umowy, który ma na celu ułatwienie korzystania z prawa odstąpienia od umowy.

Konsument ma prawo odstąpienia od umowy, bez podawania przyczyny, w terminie 14 dni od dnia zawarcia lub otrzymania umowy. Okres ten może zostać wydłużony do 3 miesięcy, jeśli pakiet informacyjny nie zostanie przekazany konsumentowi, lub nawet do 1 roku, jeśli nie przewidziano formularza odstąpienia od umowy.

Jeśli konsument odstąpi od umowy, każda dodatkowa umowa związana z umową główną zostaje automatycznie i bez dodatkowych kosztów rozwiązana.

Płatności

Przed końcem terminu odstąpienia od umowy zakazane jest wpłacanie zaliczki, udzielanie gwarancji lub wyraźne uznanie długu na rzecz osoby trzeciej. W odniesieniu do umów odsprzedaży niedozwolone jest wnoszenie wszelkich opłat przed dokonaniem sprzedaży.

W przypadku umów o długoterminowe produkty wakacyjne zapłata dokonywana jest w równych ratach rocznych. Począwszy od drugiej raty, konsument może rozwiązać umowę bez jakichkolwiek sankcji w terminie 14 dni od otrzymania wezwania do zapłaty danej raty.

Dochodzenie praw

Kraje UE poinformują konsumentów o metodach dochodzenia praw przewidzianych w przepisach krajowych oraz będą popierać dochodzenie praw na drodze pozasądowej.

OD KIEDY DYREKTYWA MA ZASTOSOWANIE?

Do 23 lutego 2011 r. kraje UE miały czas na uchwalenie i zastosowanie krajowych praw będących transpozycją niniejszej dyrektywy.

KLUCZOWE POJĘCIA

* **Umowa timeshare**: umowa zawarta na ponad rok, na podstawie której konsument odpłatnie nabywa prawo do korzystania z zakwaterowania przy więcej niż jednej okazji, zwyczajowo na okres 1 lub 2 tygodni w roku.

* **Umowa o długoterminowy produkt wakacyjny**: umowa zawarta na ponad rok, która nadaje konsumentowi prawo do otrzymywania zniżek lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem, czasem w połączeniu z usługami dotyczącymi podróży lub innymi usługami.

* **Umowa wymiany**: umowa, na podstawie której konsument przystępuje do systemu wymiany umożliwiającego mu czasową wymianę korzyści płynących z umowy timeshare z innym konsumentem.

* **Umowa odsprzedaży**: umowa, na podstawie której przedsiębiorca za opłatą udziela konsumentowi pomocy w sprzedaży lub kupnie prawa z umowy timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej timeshare](#).

ODNIESIENIA

Akt	Wejście w życie	Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej
-----	-----------------	-------------------------------------

		Termin transpozycji przez państwa członkowskie	
Dyrektywa 2008/122/WE	23.2.2009	23.2.2011	Dz.U. L 33, 3.2.2009, s. 10-30

Ostatnia aktualizacja: 08/08/2018

Stronę zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.